

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 28 lipca 2016 r. *

Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Przedmiotowy zakres zastosowania — Powództwo o zwrot nienależnego świadczenia — Bezpodstawne wzbogacenie — Wierzytelność, u której podstaw leży bezzasadny zwrot grzywny nałożonej z powodu naruszenia prawa konkurencji

W sprawie C-102/15

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Fővárosi Ítéltábla (sąd apelacyjny dla miasta stołecznego Budapeszt, Węgry) postanowieniem z dnia 16 lutego 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 marca 2015 r., w postępowaniu:

Gazdasági Versenyhivatal

przeciwko

Siemens Aktiengesellschaft Österreich

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: M. Ilešič, prezes izby, C. Toader (sprawozdawca), A. Rosas, A. Prechal i E. Jarašiūnas, sędziowie,

rzecznik generalny: N. Wahl,

sekretarz: I. Illéssy, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 14 stycznia 2016 r., rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Gazdasági Versenyhivatal przez L. Baka, irodavezető (Jogi Iroda),
- w imieniu Siemens Aktiengesellschaft Österreich przez C. Bán oraz Á Pappa, ügyvédek,
- w imieniu Węgier przez M. Z. Fehéra, G. Koósa oraz A. M. Pálfy, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu niemieckiego przez T. Henzega, J. Kemper oraz J. Mentgen, działających w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: węgierski.

- w imieniu rządu włoskiego przez G. Palmieri, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez F. Varrone, avvocato dello Stato,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Tokára oraz M. Wilderspina, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2016 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim: rozdz. 19, t. 4, s. 42).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Gazdasági Versenyhivatal (urzędem ochrony konkurencji, Węgry) a spółką Siemens Aktiengesellschaft Österreich (zwaną dalej „Siemens”) na tle powództwa o zwrot nienależnego świadczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, wytoczonego przez rzeczony urząd przeciwko Siemens.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Motywy 7 i 19 rozporządzenia nr 44/2001 stanowią:

„(7) Przedmiotowy zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia powinien rozciągać się, pomijawszy kilka dokładnie określonych dziedzin prawa, na zasadniczą część prawa cywilnego i handlowego.

[...]

(19) W celu zapewnienia kontynuacji pomiędzy konwencją [z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 1972, L 299, s. 32), zmienioną późniejszymi konwencjami o przystąpieniu nowych państw członkowskich do tej konwencji (zwaną dalej »konwencją brukselską«)] a niniejszym rozporządzeniem powinny być przewidziane przepisy przejściowe. Dotyczy to również wykładni postanowień [owej] konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości [Unii Europejskiej]. Protokół [z dnia 3 czerwca 1971 r. dotyczący wykładni konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych przez Trybunał Sprawiedliwości (Dz.U. 1975, L 204, s. 28)] powinien być nadal stosowany do postępowań, które w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia już się toczą”.

- 4 Artykuł 1 ust. 1 tego rozporządzenia określa przedmiotowy zakres stosowania tego rozporządzenia w sposób następujący:

„Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie w sprawach cywilnych i handlowych, niezależnie od rodzaju sądu. Nie obejmuje ono w szczególności spraw podatkowych, celnych i administracyjnych”.

- 5 Artykuł 2 pkt 1 wspomnianego rozporządzenia przewiduje:

„Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia osoby mające miejsce zamieszkania [lub siedzibę] na terytorium państwa członkowskiego mogą być pozywane, niezależnie od ich obywatelstwa, przed sądy tego państwa członkowskiego”.

- 6 Artykuł 5 tegoż rozporządzenia, należący do sekcji 2 rozdziału II, zatytułowanej „Jurysdykcja szczególna”, stanowi:

„Osoba, która ma miejsce zamieszkania [lub siedzibę] na terytorium państwa członkowskiego, może być pozwana w innym państwie członkowskim:

[...]

- 3) jeżeli przedmiotem postępowania jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego albo roszczenia wynikające z takiego czynu – przed sąd miejsca, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę;

[...]”.

Prawo węgierskie

Węgierska ustawa o ochronie konkurencji

- 7 Artykuł 83 ust. 5 *tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. Törvény* (ustawy nr LVII z 1996 r. zakazującej nieuczciwych praktyk na rynku i ograniczania konkurencji), w wersji mającej zastosowanie w czasie wystąpienia okoliczności faktycznych sprawy (zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji”), stanowi:

„Jeżeli decyzja *Versenytanács* [węgierskiego urzędu ochrony konkurencji] narusza normę prawną i skutek tego stronie przysługuje zwrot grzywny, wraz ze zwracaną kwotą grzywny wypłaca się również odsetki od podlegającej zwrotowi kwoty według podwójnej wysokości aktualnej w danym dniu podstawowej stopy procentowej banku centralnego”.

Węgierski kodeks postępowania cywilnego

- 8 Zgodnie z art. 130 § 1 lit. a) węgierskiego kodeksu postępowania cywilnego sąd odrzuca pozew jako niedopuszczalny bez wzywania stron, jeżeli jurysdykcja sądów węgierskich dla rozpoznania sprawy jest wyłączona na podstawie ustawy lub umowy międzynarodowej.
- 9 Zgodnie z art. 157/A § 1 lit. b) rzeczonego kodeksu w braku podstaw do odrzucenia pozwu jako niedopuszczalnego bez wzywania stron na podstawie art. 130 § 1 lit. a), lecz gdy jurysdykcja sądów węgierskich nie znajduje również oparcia w żadnym innym przepisie, sąd umarza postępowanie, jeżeli strona pozwana podniesie zarzut braku jurysdykcji.

Węgierski kodeks cywilny

- 10 Zgodnie z art. 301 ust. 1 ustawy nr IV z 1959 r. ustanawiającej kodeks cywilny w przypadku wierzytelności pieniężnej – o ile przepisy nie stanowią inaczej – dłużnik obowiązany jest do zapłaty odsetek w kwocie obliczanej według podstawowej stopy procentowej banku centralnego obowiązującej

w ostatnim dniu przed nadejściem półrocza kalendarzowego, w którym nastąpiła zwłoka, w przypadku wierzytelności inaczej nieoprocentowanej. Obowiązek zapłaty odsetek powstaje, nawet jeżeli dłużnik uzasadni zwłokę.

- 11 Zgodnie z art. 339 ust. 1 rzezonego kodeksu kto bezprawnie wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Zostaje zwolniony z odpowiedzialności kto wykaze, że zachował się w sposób, jakiego zwykle można się spodziewać w danych okolicznościach.
- 12 Artykuł 361 wspomnianego kodeksu cywilnego brzmi następująco:
  - (1) Kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do zwrotu tej korzyści.
  - (2) Kto nie jest już wzbogacony zanim wystąpiono z żądaniem zwrotu, nie jest obowiązany do zwrotu, chyba że
    - a) powinien był liczyć się z obowiązkiem zwrotu i można przypisać mu odpowiedzialność za utracenie korzyści względnie jej zużycie lub
    - b) wzbogacił się w złej wierze.

[...]”.
- 13 Zgodnie z art. 364 tego samego kodeksu w pozostałym zakresie do bezpodstawnego wzbogacenia należy stosować odpowiednio przepisy dotyczące naprawienia szkody.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 14 Na spółkę Siemens z siedzibą w Austrii została nałożona grzywna w wysokości 159 000 000 węgierskich forintów (HUF) (około 507 000 EUR) w związku z naruszeniem przepisów prawa konkurencji. Siemens zaskarżyła sporną decyzję przed węgierskimi sądami administracyjnymi. Niemniej jednak, wobec braku skutku zawieszającego skargi w prawie węgierskim, Siemens uiściła grzywnę.
- 15 Sąd administracyjny pierwszej instancji obniżył kwotę grzywny do 27 300 000 HUF (około 87 000 EUR). Sąd administracyjny drugiej instancji utrzymał w mocy orzeczenie sądu pierwszej instancji.
- 16 W oparciu o wspomniane orzeczenie sądu drugiej instancji w dniu 31 października 2008 r. urząd ochrony konkurencji zwrócił Siemens kwotę 131 700 000 HUF (około 420 000 EUR), stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą grzywny pierwotnie ustaloną przez urząd ochrony konkurencji a kwotą ustaloną przez sąd administracyjny pierwszej instancji i potwierdzoną przez sąd administracyjny drugiej instancji. Urząd ochrony konkurencji wypłacił również Siemens, na podstawie art. 83 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji, kwotę 52 016 230 HUF (około 166 000 EUR) tytułem odsetek od rzeczony kwoty.
- 17 Urząd ochrony konkurencji wniósł jednak skargę kasacyjną od wyroku sądu administracyjnego drugiej instancji. Kúria (sąd najwyższy, Węgry) orzekł, iż kwota grzywny pierwotnie nałożona na Siemens była prawidłowa. W związku z tym w dniu 25 listopada 2011 r. Siemens zwróciła urzędowi kwotę 131 700 000 HUF, lecz odmówiła zwrotu kwoty 52 016 230 HUF odpowiadającej odsetkom wypłaconym jej przez ów urząd.
- 18 W dniu 12 lipca 2013 r. urząd ochrony konkurencji wytoczył przeciwko Siemens przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla m.st. Budapeszt, Węgry) w oparciu o art. 361 ust. 1 węgierskiego kodeksu cywilnego powództwo o zwrot nienależnego świadczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia,

żądając zwrotu kwoty 52 016 230 HUF oraz zapłaty odsetek za zwłokę od tej kwoty, naliczonych od dnia 2 listopada 2008 r., a więc od pierwszego dnia następującego po bezpodstawnym zwrocie kwoty 131 700 000 HUF na rzecz Siemens.

- 19 Ponadto, na mocy art. 301 ust. 1 węgierskiego kodeksu cywilnego, urząd ochrony konkurencji zażądał także zapłaty kwoty 29 183 277 HUF (około 93 000 EUR) z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych od kwoty 131 700 000 HUF za okres od 2 listopada 2008 r. do 24 listopada 2011 r. włącznie, a więc od dnia poprzedzającego zwrot tej ostatniej kwoty na rzecz urzędu, uzasadniając swoje żądanie twierdzeniem, iż żądana kwota powinna być we wskazanym okresie znajdować się w posiadaniu urzędu ochrony konkurencji, ponieważ pierwotna wydana przez niego decyzja została uznana za zgodną z prawem ze skutkiem *ex tunc*.
- 20 Przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla m.st. Budapeszt) urząd ochrony konkurencji wywodził, że bezpodstawne wzbogacenie stanowi czyn podobny do czynu niedozwolonego, a więc że zastosowanie znajduje w sprawie zasada jurysdykcji szczególnej ustanowiona w art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001.
- 21 Siemens podniosła natomiast zarzut braku jurysdykcji, żądając umorzenia postępowania. Twierdzi ona, że art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 nie ma zastosowania w niniejszej sprawie i że w związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia, jurysdykcję w sprawie mają sądy austriackie, a nie sądy węgierskie.
- 22 Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2014 r. Fővárosi Törvényszék (sąd dla m.st. Budapeszt) umorzył postępowanie uwzględniając zarzut braku jurysdykcji. Urząd ochrony konkurencji wniósł od tego postanowienia zażalenie.
- 23 Fővárosi Törvényszék (sąd dla m.st. Budapeszt) zauważa, że orzecznictwo Trybunału, w szczególności wyrok z dnia 18 lipca 2013 r., ÖFAB (C-147/12, EU:C:2013:490), nie dostarcza jednoznacznych wskazówek pozwalających rozstrzygnąć, czy sądy węgierskie mają na podstawie art. 5 pkt 3 rozporządzenia jurysdykcję szczególną do rozpoznania sporu takiego jak spór powstały w postępowaniu głównym. Uważa on, że wierzytelności dochodzonej przez urząd ochrony konkurencji od Siemens nie można uznać za wierzytelność wynikającą z umowy. Nie wyklucza on natomiast możliwości zastosowania ustanowionej w przywołanym przepisie zasady jurysdykcji szczególnej.
- 24 W szczególności sąd ów zastanawia się, czy zasadę wykładni autonomicznej, acz ścisłej, w odniesieniu do art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że zezwalałaby ona na stosowanie przywołanej zasady jurysdykcji szczególnej w sprawie takiej jak sprawa stanowiąca przedmiot postępowania głównego, w której odpowiedzialność pozwanej jest wywodzona wyłącznie z faktu bezpodstawnego wzbogacenia, w oderwaniu od przesłanki winy czy też innej postawy odpowiedzialności.
- 25 W tych okolicznościach Fővárosi Ítéltábla (sąd apelacyjny dla m.st. Budapeszt) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy roszczenie, u którego podstaw leży zwrot grzywny nałożonej w postępowaniu w sprawie naruszenia konkurencji, uiszczonej przez stronę mającą siedzibę w innym państwie członkowskim – której ta grzywna została zwrócona, a zwrot ten został następnie uznany za nieuzasadniony – które to roszczenie urząd ochrony konkurencji wysuwa wobec wskazanej strony celem uzyskania zwrotu zapłaconych przez ten urząd odsetek, przysługujących zgodnie z prawem w przypadku zwrotu grzywny, należy uznać za pozew w przedmiocie »czynu podobnego do czynu niedozwolonego« w rozumieniu art. 5 pkt 3 [rozporządzenia nr 44/2001]?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 26 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający pragnie w istocie ustalić, czy art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że powództwo o zwrot nienależnego świadczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, za pomocą którego urząd ochrony konkurencji państwa członkowskiego pragnie uzyskać od spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim zwrot odsetek wypłaconych tej spółce w następstwie wydanego przez sąd administracyjny pierwszego państwa członkowskiego orzeczenia obniżającego kwotę grzywny nałożonej na rzeczoną spółkę przez urząd ochrony konkurencji, które to orzeczenie sąd wyższej instancji następnie uchylił, określając wysokość grzywny na pierwotnym poziomie, należy do kategorii spraw, których przedmiotem jest czyn podobny do czynu niedozwolonego albo roszczenia wynikające z takiego czynu.
- 27 Tytułem wstępu należy zbadać, czy opisane powództwo jest objęte przedmiotowym zakresem stosowania rozporządzenia nr 44/2001.
- 28 W kwestii tej należy przypomnieć, że w zakresie, w jakim rozporządzenie zastąpiło w stosunkach między państwami członkowskimi konwencję z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 1972, L 299, s. 32), zmienioną późniejszymi konwencjami o przystąpieniu nowych państw członkowskich do tej konwencji (zwaną dalej „konwencją brukselską”), wykładnia dokonana przez Trybunał w odniesieniu do postanowień tej konwencji pozostaje aktualna dla późniejszych przepisów rozporządzenia, jako że przepisy konwencji brukselskiej i rozporządzenia można uznać za równoważne (zob. w szczególności wyrok z dnia 14 listopada 2013 r., Maletic, C-478/12, EU:C:2013:735, pkt 27 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 29 Z art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 wynika, że zakres stosowania tego rozporządzenia obejmuje, tak jak w przypadku konwencji brukselskiej, jedynie „sprawy cywilne i handlowe”.
- 30 W celu zapewnienia państwom członkowskim i zainteresowanym osobom w najszerszym możliwym zakresie równości i jednolitości praw i obowiązków wynikających z rozporządzenia nr 44/2001 nie należy dokonywać wykładni pojęcia „spraw cywilnych i handlowych” poprzez proste odesłanie do prawa krajowego jednego z tych państw. Pojęcie to należy traktować jako pojęcie autonomiczne, którego wykładni trzeba dokonywać w oparciu z jednej strony o cele i systematykę tego rozporządzenia, a z drugiej o zasady ogólne wynikające z całokształtu systemów prawa krajowego (wyrok z dnia 23 października 2014 r., flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, pkt 24 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 31 W celu ustalenia, czy dana sprawa jest objęta zakresem stosowania rzeczzonego rozporządzenia, należy zbadać elementy, które charakteryzują stosunek prawny łączący strony sporu, oraz przedmiot tego sporu (zob. podobnie wyroki: z dnia 11 kwietnia 2013 r., Sapir i in., C-645/11, EU:C:2013:228, pkt 32 i przytoczone tam orzecznictwo; a także z dnia 12 września 2013 r., Sunico i in., C-49/12, EU:C:2013:545, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 32 Trybunał uznał też, że chociaż pewne spory między organem władzy publicznej a podmiotem prawa prywatnego mogą być objęte zakresem stosowania rozporządzenia nr 44/2001, to inaczej jest w sytuacji, gdy organ władzy publicznej wykonuje władztwo publiczne (zob. podobnie wyroki: z dnia 11 kwietnia 2013 r., Sapir i in., C-645/11, EU:C:2013:228, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo; a także z dnia 12 września 2013 r., Sunico i in., C-49/12, EU:C:2013:545, pkt 34).
- 33 Aby ustalić, czy to z taką sytuacją mamy do czynienia w ramach postępowania głównego, należy zatem zidentyfikować stosunek prawny łączący strony sporu i zbadać podstawę wytoczonego powództwa oraz mające do niego zastosowanie zasady postępowania (zob. podobnie wyroki: z dnia 15 maja 2003 r., Préservatrice foncière TIARD, C-266/01, EU:C:2003:282, pkt 23; z dnia 11 kwietnia 2013 r., Sapir i in., C-645/11, EU:C:2013:228, pkt 34; a także z dnia 12 września 2013 r., Sunico i in., C-49/12, EU:C:2013:545, pkt 35).

- 34 W kwestii tej należy zauważyć, że o ile powództwo podmiotu prawa prywatnego wytaczane w związku z egzekwowaniem poszanowania prawa konkurencji jest objęte zakresem stosowania rozporządzenia nr 44/2001 (zob. podobnie wyroki: z dnia 23 października 2014 r., *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-302/13, EU:C:2014:2319, pkt 28 i przytoczone tam orzecznictwo; a także z dnia 21 maja 2015 r., *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, pkt 56), o tyle pewne jest, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 34 swojej opinii, że kara nałożona przez organ administracyjny w ramach wykonywania uprawnień regulacyjnych przyznanych mu przez przepisy krajowe wchodzi w zakres pojęcia „spraw administracyjnych” i jest wyłączona z zakresu stosowania rozporządzenia nr 44/2001 zgodnie z jego art. 1 ust. 1. Jest tak w szczególności w przypadku kary grzywny nałożonej z powodu naruszenia przepisów prawa krajowego zakazujących ograniczania konkurencji.
- 35 W rozważanej sprawie, mimo iż spór w postępowaniu głównym nie dotyczy bezpośrednio grzywny nałożonej przez urząd ochrony konkurencji na Siemens z powodu naruszenia przepisów prawa konkurencji, jest on jednak nierozdzielnie związany z ową grzywną oraz z różnicą zdań między stronami postępowania głównego co do zgodności owej grzywny z prawem. Wierzytelności dochodzone przez urząd ochrony konkurencji w postępowaniu głównym są wywodzone z okoliczności, iż rzeczona grzywna została w pierwszej kolejności uiszczona przez Siemens, następnie została w części zwrócona jej przez wskazany organ w następstwie orzeczenia sądu administracyjnego pierwszej instancji i żądania obniżenia wysokości owej grzywny, a w końcu została ponownie uiszczona przez Siemens w całości w następstwie orzeczenia Kúria (sądu najwyższego), ustalającego wysokość grzywny na pierwotnym poziomie.
- 36 Jeżeli chodzi o wierzytelność odpowiadającą odsetkom wypłaconym przez organ ochrony konkurencji Siemens w momencie częściowego zwrotu kwoty grzywny, to znaczy kwotę 52 016 230 HUF, należy stwierdzić, że – jak zauważył rzecznik generalny w pkt 39 swojej opinii – stanowi ona automatyczny skutek zastosowania art. 83 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji.
- 37 Z węgierskiej praktyki proceduralnej wydaje się bowiem wynikać, że za każdym razem, gdy grzywna nałożona przez rzeczony organ zostaje unieważniona lub jej wysokość obniżona przez sądy administracyjne, dane przedsiębiorstwo otrzymuje odsetki w trybie art. 83 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji, których zwrotu organ ten domaga się następnie, jeżeli wysokość grzywny zostaje następnie ustalona na pierwotnym poziomie.
- 38 Z tego wynika, że spór w postępowaniu głównym, w ramach którego urząd ochrony konkurencji pragnie uzyskać od Siemens zapłatę wierzytelności związanej z karą grzywny, którą organ ten nałożył na rzeczony przedsiębiorstwo, należy od kategorii spraw administracyjnych.
- 39 Fakt, że urząd ochrony konkurencji wszczął powództwo przeciwko Siemens przed węgierskimi sądami cywilnymi, niczego w tej kwestii nie zmienia.
- 40 W kwestii tej Trybunał orzekł, że niezależnie od charakteru postępowania przewidzianego przez przepisy prawa krajowego fakt dochodzenia przez powoda zwrotu kosztów w oparciu o wierzytelność powstałą na skutek działania organu władzy publicznej jest wystarczający, aby wytoczone powództwo traktować jako nieobjęte zakresem stosowania konwencji brukselskiej (zob. podobnie wyrok z dnia 16 grudnia 1980 r., *Rüffer*, 814/79, EU:C:1980:291, pkt 15).
- 41 Ponadto, w odróżnieniu od sprawy, w której został wydany w dniu 11 kwietnia 2013 r. wyrok *Sapir i in.* (C-645/11, EU:C:2013:228), a której przedmiotem było powództwo o zwrot kwoty omyłkowo nadpłaconej przez organ władzy publicznej, wierzytelność stanowiąca przedmiot sporu w postępowaniu głównym nie została zapłacona na rzecz Siemens omyłkowo, lecz powstała zgodnie mającym zastosowanie w postępowaniu głównym prawem postępowania administracyjnego.

- 42 Wynika z tego, że powództwo o zwrot nienależnego świadczenia takie jak powództwo wytoczone w postępowaniu głównym nie jest objęte przedmiotowym zakresem stosowania rozporządzenia nr 44/2001.
- 43 W świetle powyższych rozważań na pytanie prejudycjalne należy odpowiedzieć, że powództwo o zwrot nienależnego świadczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, takie jak powództwo wytoczone w postępowaniu głównym, u którego podstawy leży zwrot grzywny nałożonej w ramach postępowania w sprawie z zakresu prawa konkurencji, nie należy do kategorii „spraw cywilnych i handlowych” w rozumieniu art. 1 rozporządzenia nr 44/2001.

W przedmiocie kosztów

- 44 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Powództwo o zwrot nienależnego świadczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, takie jak powództwo wytoczone w postępowaniu głównym, u którego podstawy leży zwrot grzywny nałożonej w ramach postępowania w sprawie z zakresu prawa konkurencji, nie należy do kategorii „spraw cywilnych i handlowych” w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

Podpisy